

Агънца на дворъ,
Запрѣни въ оборъ.

У градинки
Напъпили
Купъ лалета
И зюмбюли;

Овошки навредъ
Се покрихъ съ цвѣтъ.

По полето
И ливади

Пъплатъ вече
На грамади

Бубулечки—рой,
Мушици безъ брой.

Всичко живо
Се събуди
И захваща
Да се труди;

Пролѣтъ красна вечъ
Иде отъ далечъ.

Ц. Калчевъ.

ОГЪНЪТЪ.

сѣнь запали кибритени клечки за да си играе. Слѣдъ това ги хвърли въ стаята. Тамъ имаше купчина отъ сухи трѣски. Близко до тѣхъ имаше една маса, а до нея единъ шкафъ. Отъ кибритя трѣскитѣ се запалихъ лесно, слѣдъ тѣхъ пламнѣ масата и скоро огъня обхванѣ цѣлата стая . . .